

L'Appléck de San March a'
Puigcerolá.

Editi en un acte, escrit en llen-
gua Catalana y ^{varios} ~~altres~~ gerges,
originaíl de
San de Montellá.

Personatjes.

Sagristia

Muri.

Sio. Canclerari.

Vella 1ª Vella 3^a

Vella 2ª Vella 4^a

Psichro.

Tourme.

Mosen Tuom.

Senyor Mateu.

Senyor Pere. Senyor

Polleolo. Senyor Antonio

Rafel.

Quicu. Companias de Neus y Penas petits.

Misichs, Poble de Puigcerda

y encorrons.

La casa de lloch en la ermita de
San March distant mitx hora de la
de Puigcerda. Per dreta y esquer-
ra, entengas la del publich.

Acote Urbich.

Una estensa praderia; á la dreta
la primera ferme la iglesi de San
March; fent un gol ab la econdo-
nada de segon ferme de la iglesi,
una carriolina ó un tablado ab
los missichs á sobre assentats tocant
las torres; á la part esquerra,
gran arboreda y cercos de prats.
En lo fons dreta y en una altura,
la Vila de Puigcerdá, y á la esquerra
ultima ferme la vall y montanyas
de Carol. Figura ser lo dia de San
March á ultims de abril com se
suposa; per consequent lo paisatge
deura extender totos los galas de
la hermosa primavera en una
tarde de temps esplendit.

Escena 1^a

Lucristia, Puri, ^{Candelari} Leo, Licho, Jaume,
Rafel, Cuico y altres ballan la

cerdana; lo Senyor Mateu Senyor
Pere, ^{Senyor i doctor} ~~Roberto~~ y altres s'ho estan con-
templant; A cada estrem del pros-
ceri y en el fons, puestas, ab vende-
dors y vendedoras de comestibles tal-
com fra, vi, cochis, cocas, ^{costellas} ~~carro~~ y pollas.
Des vestits, llengonissas, taronjas, ve-
llanas, cacots de, ahont acudiran
los comprador valentse de minica
pera la compra, y acabada la cerdana
los vendors se retiraran ab sa merca-
deria pera no destarbar ni poch ni
molt de actors y eyents. Lo cuadro
deura ser molt animat. Cessa
per fi la cerdana, y diu Rafael
alsant la veu.

Rafel. Senyors musichs, baixen de la
cerdana, ja es la mitchora de des-
cans, y poden anar a fer vinyeta;
a la cantina d'en Loras vos esperen.

(Los músicos baixan d'el tablado
ó cornetina y desapareixen per la
esquerra, y ha f'el dirijintse al publick
d'iu.) y vosaltres á benedir qui n'ín-
ga, y qui n'ón lingua, que vaji á ven-
rer si'l conuclan.

(Tots desapareixen en varias direccions.)

Escena 2^a

Lagristia y Nuri.

(Se reunen en lo prosceni.)

^{Digna}
Lagristia. Escolta Nuri; espero de tu
que m'ferás una confiansa.

Nuri. Digos, dona digos; ja sabo que
som amigues de cuant heram eria-
suras, y estich disposada á ferbe las
explicacions que vulgas.

Lagristia. Estich observant, que desde
que s'ha comensat el vall, aquell
jove foraster de la corbata blaba n'ó
deixa ni un instant, aixó m'ha

picat la curiositat y espero que m'feràs
alguna explicació d'el tal supjecte.
Nuri. Ah si, nena, si; vay a satisfer la
teba curiositat. El tal jove, segons m'
ha dit, es un viatjant de una casa
de bicicletes de San Estiene, que m'
ha agafat per el seu conte, m'ha fet la
seba declaració, y diu que vol casar
ab mi.

Sagrística. ¿Tu e Nuri, que hi dius ab això?
Nuri. ¿e ty nena! Que vob qu'hi digu?
m'el vay escoltar.

Sagrística. ¿Ah! El vas escoltar!

Nuri. Sembla que t' sapiga greu?

Sagrística. Ca, nena ca; curiositat solament.

Nuri. ¿Ah! Curiositat? Donchs be; em
sembla que puoh jo tambe usar del
mateix dret que tu; aixis donchs,
espero tambe que m' diràs. ¿Qui es
aquell jove de la corbata vermella

Sagrística. (Suspirant.) Fou sens bona
raho' Nuri, pero...? Que hi ferem?
ells no tenen la culpa, figurat que
l'hi he escrit ^{cartetes y tot} cartes y mes cartes y
ja fa un any que no n'eres.

Nuri. Lo mateix se dich solero. To es-
tich comsada de gastar paper y
^{y telegramas} selles, y m'una contesta.

Pot ser s'hauran mort.

Sagrística. Cusi no se altre explicassió.

Nuri. Desgraciadament deu ser aixis,
perque com uns comta molt be, tan
el teu Triolo com el meu Jaume
un amor com aquell, jo no l'he
vist may en cap jove.

Sagrística. Oh y tan entich perque tan-
tu com jo varem comensar a feste-
jarlos de criatures.

Nuri. Si; de evant ells eram barlets y
quardabas las egas del Morer de las Puercas.

arose

com

es
4
Nuri. Ton som lluny Machit, Par
es olifis i l'hemisme notissis,

Sagrística. Si fossim a Tolosa, Perpinyà

Nuri. O Barcelona,

Sagrística. Tens rahó nena, el palla
ho subricem tot.

Nuri. Ab lous amichs y amigues
com hi hem...

Sagrística. Oh, aquells son ja de casa
son com aquell qui diu de la família.

Nuri.; Tira peixet, no's murriem de
nosaltres si fossim alla, ja hi ha
ria qui's vigilaria, ab lous amichs
y amigues com hi hem.

Agrieta. Tu has bucces d'el Turco y de
Carxans; ells s'en van anar a la edat
de catorse ó quinze anys, el meu a
Paris y el teu a Madrid.

Rui. Deu anys fa que son fora y fins
ara fa un any l'amor tan d'el teu
com d'el meu ha sigut constant.
¿Sols que deu ser aixó? que han
quanyotat sous y aixó els ha fet
canviar de pensar.

Agrieta. No es altra cosa; mira; si
tenen, que s'els gordin; pero ells no
deuen saber que lo nostre pare
s'han espavilat; y si ells tenen
sous, nosaltres serem fanchs. *

Rui. Els chimplés! es deuen pensar
que encara guardem vacas y mulots.

Agrieta. Be; ¿Que hi ferem, si el
mon es aixis?

Rui. Oh! ¿Que hi ferem, que hi ferem?

es que el mon no deuria ser aixís,
que hauria de ser de un altre manera,
Sagrística. Mira; a les penes, ^{bonas roscas, del} ~~butifarras,~~
Nuri. És veritat; pero nosaltres traquem
forces de floquesa, perque costa tant
de despendres de una afusió tant
arrelada...

Sagrística. Tu tens bona raó; pero las
menas ab lo transcurs d'els anys, es-
perant esperant es van corseccint
es quedant perdias, y es menaster
pendrer una resolució.

Nuri. La raó's sobra, so del teu modo
de pensar, habem de espavitar nos.

Sagrística. Aixís donchs, apredhugem
ab los forasters; pero...

Nuri. ¿Pero que?

Sagrística. Que l'meu no macaba
de agradar.

Nuri. Semprech el meu.

D

liant

es-
Bafel y Comica. (Españoles) Chimu.
Nuri y Sagristia, etacay!, chimples,
Sagristia. Hens habeu espanol.
Nuri. Em creya qui eren els bous
que no emparitaban.
em

Magrística. Bona l'herbem feta.

(Quedam pensativa.)

Puri. (Apart.) Si jo l'hi pogués pillar
el seu... m'acconsolaria d'en Jaume.

Magrística. (Apart.) El seu m'agraella mes,
si jo l'hi pogués birlar ^{acomodar} amb fària
~~el seu~~ el el Ticho.

(Quedam pensativa.)

Escena 3^a

Ditos, Rafael y Quicu. #

Rafel. ¿Que feu aquí encantada?

Las vestras familis vos estan es-
perant fa un hora, allà al prat
de la Mimí. Tevert.

Quicu. Hens han encarregat que vos
diguessim que si no hi anau au-
reu sacaberran els pollastres, les
costellas y la llangonissa.

Puri. Grassis mens, Anemhi ^{donchs} corrent.

(Girton per el foro esquerra.)

Escena 4^a

Rafel Quicu, luego Messen Juan.
Rafel. No se quina els en passa
en aquest parell.

Quicu. ¿Que vols que ls hi passis? No
has vist que cenaben totas altera-
das ab aquell parell de forasters?

Rafel. ¿Qui deuen ser?

Quicu. ¿Que se jo? Anachs de pas.
Semblen dos viatjers

Rafel. Aquell parell de messes abans
no cenaben entloch, y ara se las ven
per tot arreu. ¿Que hi deuen fer?

Quicu. ¿Tots que es això? Que comencen
a tenir anyets y busquen la casulla.
(Messen Juan surt de l'iglesi.)

Rafel. ¡Hola Messen Juan!
¿De hon surtis?

M. Juan. ¿Que no ho veus? De la iglesi
de fer ls dir lo rescari.

Rafel. Es á dir que voste ja ve de
heurer ànimas d'el purgatori;

M. Juan. Si Senyor si; encara que s'en burli.

Rafel. ¿E perque t'inch de burlearme?

Vostes encuy que'm el foc del
purgatori fan bullir l'olla...

M. Juan. ¡Bunamgu, burramgu! Rafel;

¿Quinas cosassas de dir!

¿Tambe es això de lliberals tu?

Rafel. Si senyor, si; fins al moll d'els
ossos; els Catalans sempre habern es-
set liberals; ¡Viva la llibertat!

^{Quien, ¡Viva!}
M. Juan. Be homesbe, no ^{de} galborotiu

Quien, et molta honra M. Juan; á
nosaltres no'ns plaurdem la bleda
al clatell. Vostes ens voleu fer creure
unras cosas que... vaiteha; nosaltres
no'ns haquem molus de moli.

M. Juan; ^{ayoy} ayoy quinas blasfemias!

Habem de cambiar de pensar, habem

de cambiar de pensen; mireu, mireu;
la iglesi, tot ho se previst y tot ho se
arregla't; vosaltres, no haben de fer
mes que creure y fer bondat, res
mes; res mes. Pensate bene;
pensate bene.

Quicu. Te pensen be pero no tan com vosaltres.

M. Tuan. Deixem u cora això; deixem u
cora; no n parlem mes; Tu haben benid.

Pafel. No Genyor.

M. Tuan. Doncas ja hi poden amur cor-
rens, ja hi poden amur corrents, que
las vstras familis vos esperarian.

Pafel. Oh las vstras familis no han
vingut; Perque no us convidu voste?

M. Tuan. Oh, To estich convidat al mas
d'el Armengol Terré ab els vicaris y
Messen Pó, que m'esperan pera fer el
^{solu} burro. Amen ei benar, amen ei benar,
y lo que vos he dit, creure y fer bondat;

res mes, res mes. Pensate bene, pensa-
te bene. (Surt fora esquerra.)

Quien. Massa que n fem de bondat.

Rafel. Que s hi diverteixi Messen Joan.

Quien. ¡Vaya un home jenerós pera
convidearnos! A dir el roscari
ens convidaria. (Pausa.)

Rafel. Quien? ¿Que fem aquí encantat?

Quien. Tu que ningú ns convide,
¿Arren a comprar un tall de
jigo rostit, cochs y vi ransi?

Rafel. ¡Au! Tu esta dit.

(Surtan fora esquerra.)

Escena 5^a ^{luego}

Isidro, ab corbata blanca; Juanme,
ab corbata vermella.

Isidro. Se marcha el negrossi pera el
meu company Juanme; foy tots els
esforos pera conquistar la seba Nuri,
y per ara no n hi ha de tallats.

¿Seré jo tan afortunat com el meu
company? Tu es ideya la nostra;
no escriure en un any, presentant
de incognits ^(al apiloch de San Miquel) el cap de deu anys
^{despres de haber} treballat com uns negres pera
crearnos una posicio, cambiar de
llengua i de parejias y probar
aixis lo seu constant amor... ja beix
venir el Jaume, ara sabré com
marcha la cosa.

Jaume. ¡Hola my! ¿Com va l'asunto?
Isidro. Molt be pera tu; aixis anes
tan be pera mi.

Jaume. Per ara crech que per ma part
la tens ben assegurada; lo que he
observat, es que la tal Guaystia se
distreya molt de mi pera mirar de a tu.

Isidro. Lo mateix he observat de la Xuri;
veurém quin desenllaç tindrá la cosa;
anem seguint lo nostre plan que per
ara marcha be.

Taume. Penoy; ab los deu anys que habem
estat fora s'han fet unas reyals mosses.

Didru. Soliven que son uns peixos que
porten l'oli, encara que a nosaltres
no us mou l'interés, pero sempre
es millor aixís.

Taume. No estat hu aixís o fer nosaltres
de bailés y ellas guardar mulas y bars.

Didru. Pot ser que us estan observant.

Taume. Separemmos; no conbe que us
vejim ab secrets; aixís podria desba-
ratar lo nostre plan. Hasta la vista.

Didru. Chreuiou.

(Surten un per cada costat.)

Escena 6^a

J. Pere y ~~Robledo~~, J. Antonio
(Primer Terme dreta.)

^{Antonio}
~~Robledo~~. (Ab absent i nodalís.)

Me sorprèn Zenvia Arcardé, que
en los muchos anys que estich a

Puigcerda de mossos d'el Ajunta-
ment, no he vist en totes les fies-
tes majors y caplechs ni la mes
petita cuestio' ni baralla.

S. Pere. Es que els Gerolans som tots
jen passifera y morijeracla, y ens
pressiem de sibilisats

^{et d'origo}
Roberto. Allien el meu pais, Andalu-
zia, por aqueyo de "quitarme alla
estas prajers"... s'ist (Ademem de genibetada)
ja no obrim un forat al ventre.

S. Pere. Aquí no haya por de tot aixó;
criolom, cuestionar, y despres treuen
la petaca y se convidan a fer un ei-
garrat com si tal cosa; pero no los fien
d'els Gerolans ^{et d'origo} Roberto, y aixó que
jo'n som; que haya un adají que diu
"Gerola y home de be, no pot ser."

^{et d'origo}
Roberto. En aixó ja hay algo de veritat;
perque a mi ja m'han fet algunes

charrasnaclous,

Pere. Els de casa ja deuen haber arribat;
si volen venir ^{claytonia,} Botello vos convido é breuís.

^{claytonia,} Botello. Gracius Zeñor Arcarde; ja heuy conuít.

Pere. Anem homa que no vindréu
mal un refrijeri.

^{claytonia} Botello. Si tando ze empeña el Zeño

Arcarde accepto.
Pere. Anemí donejs.
(Surten foro esquerra.)

Escena 7^a

^{Candelerari} Leo, luego comparsa de menis y menas
pretitas, luego cuatro vellos, y perfí
Mateu.

(Venint d'el foro esquerra.) Men-
tes el jovernt se queda allí traquei-
jant y fent tabola, m'en entro é d'is-
des ó tres parementres d' San March
gloriós. (Detenintse.) Taca que hi
penso; ¿Qui deu ser aquell bon mos-
su que sempre m'faballar la meba

nena? ¿Algun pretendent?... Ell
Resplendirà... Anem, anem a dir
des poveres vestes o' tres a' San e March
glorios, que guarda de tron y llamps
y cura de mals espans.

(Sunt una comparsa de menys petits
curant lo fons de la escena de es-
quena a dreta, ab rarnas de cuibres
fent saltacions y ab cantarella diuen.)

Nens. Anem tots a busca nius,

jo estich serio y tu t'en rius.

Jallius enojat li neta l'hem
d'els cuibres els nius f'aurim.

(Repeteixen variats pegadus la cantarella.)

(Sunt una comparsa de menys petits
en la mateixa direccio que ls menys ab
coronas de formos estranyos fetas de
lliris y rosellas y ab rarns a' las mans
clien't San'be ab cantarella.)

Nens. San March, Santas Greus
Santa Barbara nos deixen,
que venen tron y llamps
y un chafech de mals espans.

(Repeteix varias vegades.)

(Gurtam p' el foró esquerra en abre
vells ab la antiga caputcha serda-
na de puncha erissada ab rosaris a
las mans y calguna de ellas ab bas-
sonet de crossa.)

Della 1ª Aqueixa farda de quitxalla
amolinan y fan bullir el cervell.

Della 2^a Ay, prou tens bona raho Tujas,
¡Quin bullissi; quina escanaho' de
jent!

Della 3ª Habem vist aquella pareca que
aprofitantse de la confusio' ha ficat
en dins, en dins de la bermeda?

Della 4^a I prou que lo habem vist; es
mita abressaban y ¡feyan patronots
¡Quin escandol! I no son ells sols.

Della 5^a A obrenas s'en venen que
dammagem per las vermedas; ¡Deu nos
engort que aixó haques passat en lo
nostre temps!

Vella 2ª Son tots perduts, tots condemnats, iran al infern calbats y vestits.

Vella 3ª Deixem coren el jovernt, y que
Deu i en ^{comparadesqui} efraeli; embrem a la iglesi
a dir el rescari, en lloch estarem mi-
llor que aqui d'is.

Vella 4^a Si, ameni; ameni a pregar p' els
infelissos peccadors. (Entran a la
iglesi, y luego surt Mateu.)

Mateu. (Es un home ^{ja} de certa edad y par-
ta ab molta calma; queda parat per
alguns moments y mirant de un
costat y d'el altre.) He vist que cap
aqui s' dirijia ^{calanclari} la ~~tra~~ ^{tra} y s' he m' ha fer...
psa... psa; Abhon s' haura ficat? Es
una dona que m' agrada y m' convé...
psa... ella al devant de tots no m' ha
atrevit a dirli lo que fa l' cas... psa...
L' ara que hi penso;... aquell filamu
que m' perseguira la mussota...? Qui
nas antensions deu tenir? psa... psa...

ell s'explicarà; i Abhorit d'innombrats se
deu haber ficat la ^{Calendari?} Llo. Pot ser ha en-
traït a dins de la iglesi... p'sa... si hi
ha entraït, en lloch millor que a qui
dins, que no hauria mes que cobra
vellotus, puch explicarli la quina
en d'uch de cap. (Entra a la iglesi.)

Escena 3^a

Segristia.

(Entrant per el foro esquerra.)

Grassias a' Deu que he pogut lliu-
rar-me de la sabota que fan aquells
poca solters; m'he escabullit de la
meba colla ab la intensio de enra-
honar ab l'Arxiver el pretendèn
de la Nuri; ja se que es en experièn-
cia fer una picardista a la meba
amiga, y encara que per atencions
a la amistaït no tinga intensio de
que hi endevant l'impuls de la me

ba inclinassio, no obstant, vull que
sàpiga ell lo que sent lo meu cor.
Jo no se lo que passa en mi; cuant
lo veute me sembla que linch al de-
vant lo meu estimat Tisidro.

¡Oh casualitat afortunada!

Alla l' veute. (Fa senyals ab lo mo-
cador a la dreta fora.) Ja s'ha ado-
nat de mi; ja ve corrents. A veure
si al fi y al conte ens explicarem.

Escena 10^a

Sagrística Tisidro.

Sagrística. Gràcies a Deu Messieur
Arman que ns trobem sols; pera
poguer tenir una explicassió ab voste.

Tisidro. (Ab acent rossellonès.) Oh demo-
sel Sagrística jo t'urbe ^{me Plu cafia} desitjaria
dirte un mot a l'aurella.

Sagrística. El seu company Ernest, luego
de haber fet coneixensa ab mi y la

meba amiga Nuri, ha manifestat
las simpatias que tenia per mi, y
al cap d'un rato aqueixes simpatias
han crescut de tal modo y manera
que m'ha declarat el seu amor, jo
m'he abstinut be de dirli que l'
corresponia perque... francament...
voste disimulava la franquesa que
m'prench ab voste perque...
¿Sab que hoyna?

Asidro. Damos el Tugristia jo som un
gercion que se guarda be los secrets,
y se pot ab tanta la confianza
francueixarse ab mi.

Tugristia. (Tugant ab las puntas del de-
bantal o ab las puntas del vestit.)
Lo que l'hi volia dir, es que... vamos,
no m'abreveixo.

Asidro. ¿Patreveix pas damos el Tugristia?

Tugristia. No.

Lluch. I be, ja que voste s'atrebeix pas,
yo si que m'atreuere a dirli que me
som sempre el meu pat. Heu fet la
demanda a la Nuri, y som vist
després que damosel Sagristia me
feya mes de ple.

Sagristia. Lo mateix mateix m'ha pas-
sat a mi, y aquest era el secret que
l'hi volia comunicar.

Lluch. (Prementli la ma.) Oh damosel
Sagristia, voste fa el meu boner.

Sagristia. No se lo que m'passa; al ven-
rel y al sentirlo em fa recordar el meu
Lluch.

Lluch. ¿Lo seu Lluch, ¿I qui era lo seu Lluch?

Sagristia. Un nen molt joveret que m'
feya l'amor, lo mateix que l'Joanet
que l'feya a la Nuri.

Lluch. I me fa molt de ple Sagristia
que siga jo el que l'hi fessis recordar

els suvenirs de cost era mainachia,
set a' dire els amirs d'el seu estimat

Isidro. *(Estimo érmán pero)*

Sagrística; Oh, jo no vuy fer traissió a' la
meua amiga e Nuri.

Isidro. ^{Oh!} Que charmanta es madama
s'el Sagristia! *(Fabrassan.)*

Escena 11^a

Dits Jaume y luego e Nuri.

Jaume. *(Ab acrínt castella.)* ^{madri desuy} ¡Que veo!

¡Oh! traición! lo meu amich
abraçame lo ei mi robia; aqui
habra sench. *(Presentansi.)* Infames!

Isidro. *(Apart desprementse de la
Sagrística.)* ¡Pastoracela!

Sagrística. ¡L'heben fetu bona!

Jaume. Esto esije una reparacion,
y a mi no se me toma ^{por primo.}
Lo no soy de aquells que se dejan
bitlar la novia en sus barbas.

Voite es un mal amich.

Isidro. Ab assumtus d' emmir, se
mira p'ces l' emmitie

Nuri. ¿Que son aquestas rebons?

Toume. Que este Musuir e Armen, es-
te franchute me hace rebicion; lo
he encontrado abressent a mi no-
bia y lo baida a mader.

^{(dijo lo pel bar) amich meu,}
Nuri. Ernest, no t' vulgas perdre.
^(Despacito)
Toume. Que lo muy ^{matar.}
Escena Ultima.

Tots los personajes.

(Tran compareixent segons
merqui lo dialect.)

~~Castellani~~ Sagristia, filla meba;

¿Que son aqueixos crits?

Mateu. ¿Que son aqueixas ^{certions} rebons?

Rafel. ¿Qui es que ve a destorbar la festa?

Quien. ¿Es dos forasters!

Y. Pere. ¿Ordre, ordre!

^{amb gènio}
Poblet. ¿Flaya paz!

(Surten els músichs y poble.)

Isidro. ¿Te Ernest me vols mata?

mes me deixare pas tu é com un bé.

Tauame. Et qui t'inch mis armes franchute.

(Trau un revolver.)

Isidro. ¿Qui t'inch tambe las meuas.

(Trau revolver.)

Tauame. En guardia. (Se coloca.)

Isidro. En guarda!

Y. Pere. De senyals. (A Robledo.)

Robledo. ^{Antonio} Ja hi voy.

(Ademan de cerrar hi pero no's mou.)

Isidro. A veur qui tira el primer.

Tauame. Los dos al ^{placit} un tiempo.

(Disparan y cauen los dos al cop.)

Tos dos. ¡Ay, ay, ay, ay!

Isidro. Ah ha sue.

Tauame. Soy mort.

(Luzrista, ^{Guadalupe} Leo y Rafael acuden en

en socors de Isidro, Nuri Maheu y

Quico, en socors de Tauame.

S. Pere y Bobbleto s'han quedat
al mitjà d'els dos grups; musicho
y proble en segon terme.)

^{Antonio}
Bobbleto. (alt S. Pere.) Ven Señor alcalde?
nosaltres que deyam que els secretans
erom jent passifica y sibiliscada?

S. Pere. ¡ Si que es estrany! Ho veu
y no m'en uocabi de conversar.

Isidro. ¡ Ay! me suguen pau; que
no se per un m'ha entrat la bala.

Juanne. ¡ Ay! Jo no se si la bala en
lo cap o en el ventre.

Sagrística. ¡ Pobre Arnau!

Nuri. ¡ Pobre Ernest!

Sagrística. ¡ Tot per nosaltres!

Nuri. ¡ Per nosaltres tot!

Sagrística. Pot ser no's morim.

Nuri. ¡ Ay, no us volguen mur!

Isidro. Com haya mon, que ben
pocas ganas me fanch. (Gelsa.)

Tauome. Messos ne tinch jo (Talsa.)

Sugristia. ¡ Aixó sembla miracle!

Nuri. ¡ Aixó sembla encantament!

Isidro. ¡ Si miracle ni encantament.

Tauome. Com volien que no matessin
si no habem descuridat de carregar
ab balas els revolvers.

Isidro
de l'altre
de. Com som tan distrets...
¡ Vaya unes cosas de fer!

Mateu. Aixó sembla cosa de broma.

Isidro. ¡ No ho sembla, ^{si no,} que ho es.

Tauome. Les elia; encara no ho
habem conegut?

H. Pere. ¡ Veyeu Robledo? Aquesta
bola jo no me la he pas tragada.

Robledo. A mi tambien me cos-
teba molt de tragars-mela.

Isidro. (Agafant les dos mans de
Sugristia y contemplant-la comorós.)
L'era Sugristia, olvida al Armán, y
contemplam be, tu que deyas que

la meba figura ad recordaba el seu
Isidro. (Idem)

(Sagrística s'el contempla detingudament.)

Tauome. Pera e Nuri obrida al Ernest, con-
templam be tu que deyas que la me-
ba figura ad recordaba al seu Tauome.

(Mateix joch que Sagrística ab Isidro.)

Sagrística. Isidro d'el meu cor! (P'Abassan.)

Nuri. Tauome de las mebas entanyetas. (Idem.)

Isidro. Si; jo soh el seu Isidro.

Tauome. Si; jo soh el seu Tauome.

Isidro. Pera assegurarvos de vostre amor
constant, habem estat un any rebent vos-
tras cartas expressonadas sens contestulas,

Tauome. Fins habem canbiat de llenguatge
y habem fet la comedi de canbians la rubia
pera veurer si vostre cor endebinaba
cedir un al seu promès.

Candelari. Ara mireu quin as tramoyes
de fer. Vamós Sagrística, filla meba;

ja s'ha complet el seu somni d'aurat.
Ja't dich Abidru que has ensopregat
una nena que fa per cause; si veijeris
que neta y endressada... l'enciam del
escudeller; quin goita que fa! Com
ben ^{amenglerat} afilarat, (Com si ab los dits senya-
les los objectes.) Un plat... un supi...
un supi... un plat...

Paçel; i ara; ahont surt aqueste ab
los plats y supins?

Quieu. Ah qui no estem per plats ni supins
Candolari; ves quinas cosas de explicar.

Mateu. Per fi Nuri has arribat a arre-
plagar el seu Taurme que tan per ell
suspiraabas. Be... be... Taurme; s'hauré de
donar la mussota... pre... pre... ja se que
sens alguna cosa...

Candolari. Buena; ferem casament dobla,

Mateu; Tripla!

Candolari; Tripla; La Tripla de la sarsuela?

Mateu, Ah no; ho som dit malament.
^{Sempre m'equivoqui, ay m'equivoqui,}
Tripa volia dir, Casament tripi, vol-
dir tres parecas que s'casan. Que no't
recordas de lo que t' som dit a la iglesi?
Candelari. Des quincas cosas de parlar a
la iglesi; ^{maneu} en ~~maneu~~ t' hay volquies-
colter.

Mateu. Be... be... Candelari... tu mateixa;
d'onchs deixemho corra.

Candelari. Tu veuràs; ^{Pateu} a la iglesi; no t'es-
colteràs; pero aqui j'et escolto y t' dich
que si.

Mateu. Ah! es que per cho.

M. Joan. (Molt apressurat p'el foras.)
; Quina falta de religio!; quina
falta de religio! diu que des s'han
mort per euestio de mussotres.

S. Pere. Ca e Mosen Joan, cu; s'han mort
per euestio de broma; aqui s' se ressu-
cits. Genoucia per vorte Mosen Joan.

¡Tres casaments per fer tres!

¡Quin sapó de passats!

M. Tuam, ¡Ah! Això ja es altra cosa

que arribant a certa edat la gent se casin

Això ja en agrada, vamus... vamus...

ja veia que la fe no s'ha perdut en
la religiosa y morijera de Catalunya.

Sagrissia. (Al Publich.)

Ta ho tenen entès; jo'ls convido.

Nuri:

To sembe.

Candelari:

To sembe.

Sagrissia. Si arribessen a la boda serien rebuts ab molt ple!

Dicho Per arreglar els assumtos d'arròrs,
no hauré com l'epitech de S. March glorios.

(Los musichs han pujat al subtecho, com-
pan l'himne cerda y s'posan a cantar
els circumstans.)

Som els herens de la montanya
som els pubills d'els Pirineus
fills de la Fransa o de l'Espanya
tot som jermanans a Fontomeu.

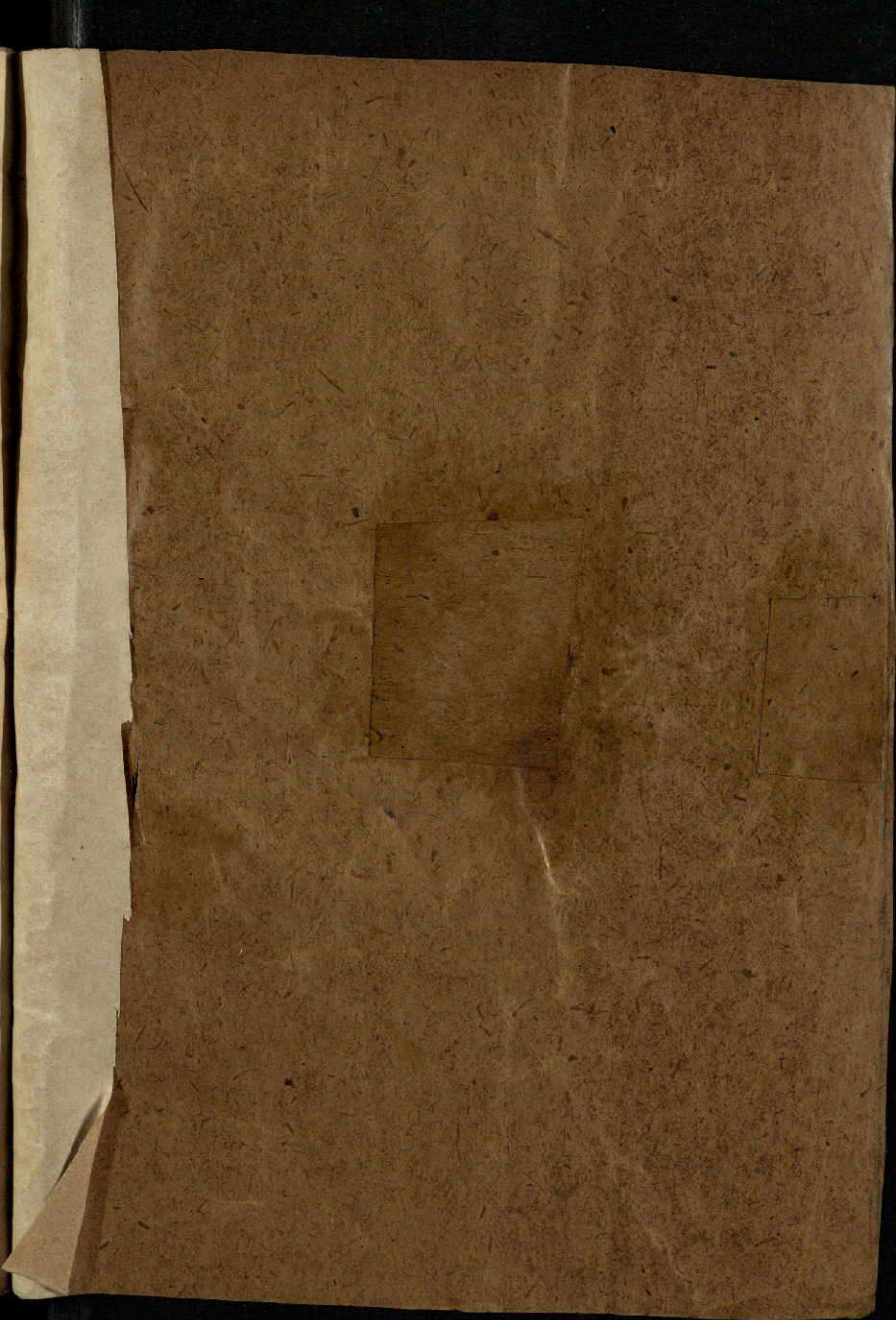
"Creu de el
multiplica-
mini" com
dixen els lli-
bres sa-
grats

Aqui tenim bressol y llosa
que's nostra patria natural
desde Caroli fins a la Tosa
desde Carlit fins al Puig-mal.

Mitat de França, mitat de Espanya
no haya altre terra com la Cerdanya &c.

Pro.

Puigcerda 20 de Octubre de 1705.

3
L'Appléoch de Sen e' Marek
ci' Frijerola Cordamyel
Biblioteka Herkail de
Sen e' Marek
2a Cópia.

MS. 602

189	11	9.	14.
-----	----	----	-----

1930
5